

Formanden: Sammen med denne Sag foretages de under Punkterne 5 og 6 paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3085; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1044) og

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune med senere Ændringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3089; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1045).

Sagerne sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Medvirken til hurtig Gennemførelse af de af den højtærede Indenrigsminister forelagte Lovforslag angaaende Ændringer i Bestemmelserne om Børnefradrag i den skattepligtige Indtægt.

Initiativet hertil er jo kommet fra Kommunerne, idet Københavns Borgerrepræsentation besluttede at søge Lovhjemmel til at ændre Fradragene, ligesom man ønskede Adgang til en lempeligere Beskatning af de lavere Indtægter, hvad der i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i Landets øvrige Kommuner, ikke var Lovhjemmel for i København.

Andre Kommuner vedtog ogsaa Beslutninger om at søge Børnefradraget ændret, og da Indenrigsministeriet spurgte de kommunale Organisationer om deres Stilling, anbefalede de ligeledes, at der skete Forhøjelse af de nuværende Fradragbeløb.

At det er en i høj Grad paakrævet Foranstaltning, vil sikkert alle Skatteydere erkende, idet det for Tiden er Familier med Børn — og naturligvis i særlig Grad Familier med flere Børn —, der har vanskeligst ved at skaffe sig de nødvendige Livsfornödenheder, ikke mindst Føde og Klæder.

Ifølge Loven om den fælleskommunale Udligningsfond har Fradraget for det første Barn været 400 Kr., 350 Kr. og 300 Kr. henholdsvis i København-Frederiksberg, Købstadkommunerne og Landkommunerne. Men efter at for Statsskattens Vedkommende

det progressive Princip var indført ved Beregningen af Børnefradrag, er der rettet Henvendelse fra forskellige Kommuner om en tilsvarende Ændring ved Beregningen af Indkomstskatten til Udligningsfonden.

Det foreslaas derfor, at forinden Skatten beregnes, foretages der Børnefradrag efter de Regler, der gælder for Ansættelse til Indkomstskat til Staten; Gentoftede Kommune sidestilles i denne Henseende med København og Frederiksberg.

Den Mindreindtægt for Fonden, som bliver en Følge af Forslaget, er af Statistisk Departement opgjort til ca. 450 000 Kr. for Skatteaaret 1943—44.

Lovforslaget vedrørende personlig Skat til Kommunen angaar Børnefradraget i Landets øvrige Kommuner. Ifølge gældende Bestemmelser er Fradraget her 200 Kr. for hvert Barn under 15 Aar. Dette Fradrag kan i Landkommunerne nedsættes med indtil 100 Kr., hvor Prisorhold og Levofod efter Kommunalbestyrelsens Skøn taler derfor, og i Købstadkommuner og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere kan det forhøjes med indtil 100 Kr. Yderligere Forhøjelse af Børnefradraget vil kun kunne finde Sted med Indenrigsministerens Tilladelse.

De ved Skatteligningen i 1941—42 anvendte Børnefradrag var i 127 Sognekommuner 100 Kr., i 198 Sognekommuner 150 Kr., medens de i 907 Sognekommuner og 24 Provinskommuner var 200 Kr.; i 122 Provins- og Sognekommuner var Fradraget 250 og 300 Kr., medens kun Hovedstaden, 1 Provinskommune og 6 Sognekommuner, formentlig Kommuner i Københavns Omegn, havde 400 Kr. som Børnefradrag.

Det foreslaas nu, at det skattefri Beløb for hvert Barn skal være 200 Kr., men det kan efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse i Landkommunerne forhøjes med indtil 100 Kr. og i Købstadkommunerne og Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere forhøjes med indtil 150 Kr. Tillige kan Kommunalbestyrelserne inden for de anførte Grænser bestemme, at Børnefradraget sættes højere for henholdsvis det andet og følgende Barn end for det første Barn.

I Købstadkommunerne og i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere kan Fradraget dog an-